

1	2
Шим Джей К.	Витрати – показник у грошовому вираженні кількості ресурсів, використаних для досягнення певної мети
Кулішов В. В.	Витрати – це зменшення економічних вигід у вигляді вибуття активів або збільшення зобов'язань, що призводить до зменшення власного капіталу
Мельник Л. Г., Карінцева О. І.	Витрати – це прямі і непрямі витрати, фактичні і можливі виплати або упущена вигода, необхідні для того, щоб залучити й утримати ресурси в межах даного напрямку діяльності
Нуреев Р. М.	Витрати – усе, що виробник (фірма) закуповує для використання з метою досягнення необхідного результату
Онисько С. М., Марич П. М.	Виробничі витрати – це спожиті у процесі виробництва засоби виробництва, які втілюють у собі минулу працю (сировину, матеріали, амортизацію основних засобів, працю робітників, зайнятих у процесі виробництва)
Цал-Цалко Ю. С.	Витратами визнаються або зменшення активів, або збільшення зобов'язань, що призводить до зменшення власного капіталу підприємства (за винятком зменшення капіталу внаслідок його вилучення або розподілу власниками), за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені
Г. Шмален	Витрати – сукупність виражених у грошовій формі витрат підприємства протягом одного року, які призводять до зменшення частки чистого майна

Проаналізувавши дані таблиці 1, робимо висновок, що витрати трактують як сукупність понесених витрат для виготовлення продукції, також як кошти, які потрібно сплатити за придбані оборотні та необоротні активи.

Джерела та література

1. Масленников В. В. Процессно-стоимостное управление бизнесом. Москва: ИНФРА-М, 2006. 285 с.
2. Скрипник М. І. Затрати і витрати: проблема трактування понять. URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/ptmbo/2009_1/stat26.pdf
3. Косинська О. В. Оптимізація витрат як засіб підвищення прибутковості підприємств. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2011. № 7 (122). С. 106–110.
4. Одинцова Т. М. Признание и отражение в системе финансового и управленческого учета затрат и расходов предприятия. URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/natural/Vsntu/2008_2009/92.../92-30.pdf
5. Нападковська Л. В. Управлінський облік: монографія. Дніпропетровськ: Наука і освіта, 2000. 450 с.

Гаркуша В. – аспірант

Науковий керівник: д. е. н., проф.
Н. Єршова
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»
м. Харків, Україна

Інноваційні підходи в управлінні економічною безпекою підприємства

Природа безпеки має історичне коріння і пов'язана з дослідженнями в галузі права, історії, філософії, військової науки. Парадигма безпеки спирається на такі базові поняття: «загроза», «вразливість», «ризик», «політика безпеки», «управління безпекою», «моніторинг». Основним принципом забезпечення сталого розвитку підприємства в ринкових умовах господарювання є економічна безпека. Так, на думку В. І. Кашеєва, економічна безпека підприємства – це захищеність його діяльності від негативних впливів зовнішнього середовища, а також як здатність швидко усунути різновариантність загрози або умовами, які не позначаються

негативно на його діяльності. В. Забродський визначає економічну безпеку фірми сукупністю факторів, що характеризують можливості економічного зростання підприємства, його незалежність і стійкість. Разом з тим, турбулентність, що робить істотний вплив на розвиток сучасних відносин і комунікацій, створює необхідність негайного перегляду ролі і змісту поняття економічної безпеки діяльності підприємства. З огляду на комплексність поняття «економічна безпека», її слід розглядати як систему, тобто як сукупність спеціальних служб, засобів, методів і заходів, які забезпечують захист життєво важливих інтересів підприємства від внутрішніх і зовнішніх загроз при прийнятному рівні ризику [1]. Автори, в процесі дослідження сутність даного поняття зв'язують економічну безпеку з поняттями «захищеність», «стан», «здатність». Дослідниками проблем управління економічною безпекою (В. Пономаренко, А. Пилипенко, С. Шкарлет, Л. Корчевська, Н. Єршова), підкреслюється, що процес управління буде ефективний при дотриманні низки умов. А саме: наявності чітко визначених завдань, що стоять перед системою управління фінансово-економічною безпекою, розробленої системи оцінки рівня фінансово-економічної безпеки [2–4]. Підготовка та прийняття управлінських рішень спрямовані на реалізацію комплексу захисних заходів, орієнтовані на: усунення (відображення) існуючих і потенційних загроз; виявлення джерел і попередження ключових загроз; запобігання шкоди від впливу можливих загроз; відшкодування втрат в результаті дії загроз безпеці; використання ризик-комплексних захисних позицій і т. д. [5].

Об'єктами системи забезпечення економічної безпеки підприємства є: напрями діяльності суб'єкта господарювання (маркетинг, виробництво, інновації, матеріально-технічне забезпечення); ресурси (матеріально-технічні, фінансові, інтелектуальні, інформаційні); персонал та структурні підрозділи. Суб'єктами забезпечення економічної безпеки підприємства є особи, що працюють на підприємстві в рамках підрозділів/служб та займаються забезпеченням безпеки.

Функціонування механізму системи економічної безпеки підприємства спирається на принципи:

- комплексності (забезпечення економічної безпеки у всіх аспектах діяльності підприємства: структурних підрозділах/службах, видах діяльності);
- цілепокладання (управління відбувається за цілями);
- законності (забезпечення та управління безпекою підприємства повинні бути виконані в рамках чинної нормативно-правової);
- активності (швидке реагування на ризики та загрози);
- спрямованості.

А також система безпеки підприємства має бути унікальною на кожному підприємстві. Крім того, управління економічною безпекою підприємства має відбуватися на горизонтальному та вертикальному рівнях. Вертикальний рівень забезпечують: мікро рівень (підприємство в економічному середовищі), мезорівень (регіон), макрорівень (держава). Горизонтальний рівень – це системи (об'єкти) управління, а саме: ресурси, напрями діяльності, персонал та структурні підрозділи.

Крім того, в рамках розробки інноваційних підходів до управління економічною безпекою підприємства доцільно формувати ранжований перелік загроз:

- оцінка системи (об'єкти) управління;
- оцінки джерела загроз (ризиків).

Номенклатура загроз (ризиків) є результатом комплексної фільтрації за трьома основними компонентами оцінки: 1) обстановка; 2) об'єкт захисту підприємства; 3) джерело загрози.

Стан економічної безпеки підприємства оцінюється системою параметрів, критеріїв та індикаторів, що визначають порогові значення функціонування економічної системи. За межами цих значень система втрачає здатність до динамічного саморозвитку, конкурентоспроможності на внутрішніх і зовнішніх ринках, стає об'єктом ризиків.

Джерела та література

1. Корчевська Л. О. Ітеративний підхід до дослідження економічної безпеки підприємства. *Актуальні проблеми економіки*. 2012. № 4 (130). С. 175–183.

2. Шкарлет С. М. Економічна безпека підприємства: інноваційний аспект: монографія. Київ: Книжк. вид-во Нац. авіац. ун-ту, 2007. 435 с
3. Єршова Н. Ю., Ткаченко М. О., Гаркуша В. О. Моніторинг та оцінка господарської діяльності для забезпечення економічної безпеки підприємств ресторанного бізнесу. *Modern Economics Електронне наукове видання (фахове)*. 2018. № 11. С. 66–71. URL: <https://modecon.mnau.edu.ua/monitoring-and-evaluation-of-economic-activity-to/>
4. Яниогло А. Комплексная система обеспечения экономической безопасности предприятий (на примере АТО Гагаузия): автореф. дис. ... д-ра. экон. наук: 521.03. Кишинэу, 2017. 32 с.
5. Єршова Н. Ю., Стребкова Ю. Методичні підходи до аналізу виконання кошторису видатків бюджетними установами. 2012. URL: <http://www.kpi.kharkov.ua/>

Голованова М. – студентка

Науковий керівник: к. е. н., доц.

Т. Бондаренко

Державний університет економіки і технологій, м. Кривий Ріг, Україна

Фінансово-економічна безпека підприємницьких структур

Розвиток економіки в Україні для підприємств, має вільний вибір правил відносин між суб'єктами ринку, а питання забезпечення фінансово-економічної безпеки все частіше з'являються перед керівниками підприємств.

Врахування всіх ризиків під час створення стратегії фінансово-економічної безпеки підприємства є гарантією ефективного та довготривалого функціонування на ринку.

Стратегії безпеки за своїм змістом бувають різними. Можна виділити три типи.

Перший тип – це стратегія, яка пов'язана з необхідністю раптово реагувати на реальні загрози, що виникли у виробничій діяльності.

Другий тип – це стратегія, орієнтована на прогнозування, своєчасне виявлення небезпек і загроз, цілеспрямоване дослідження ситуації, як всередині підприємства, так і в навколишньому його середовищі.

Третій тип – це стратегія безпеки, спрямована на відшкодування (відновлення, компенсацію) завданого збитку [1, 330].

Сутність категорії «фінансова безпека підприємства» можна трактувати з різних позицій:

1) ступінь захищеності фінансових інтересів підприємства на усіх рівнях фінансових відносин;

2) стан фінансової, грошово-кредитної, валютної, банківської, бюджетної, податкової, інвестиційної, митно-тарифної і фондової систем, які характеризуються збалансованістю, стійкістю до внутрішніх і зовнішніх негативних впливів, здатністю попередити зовнішню фінансову експансію, забезпечити ефективне функціонування національної економічної системи і економічне зростання;

3) створення таких умов функціонування підприємства при яких зведено до мінімуму можливість зловживання фінансово-економічними та інформаційними ресурсами підприємства [2, 55].

Метою системи безпеки є своєчасне виявлення і запобігання як зовнішніх, так і внутрішніх небезпек і погроз, забезпечення захищеності діяльності підприємства і досягнення ним цілей бізнесу.

Завдання безпеки реалізуються за окремими напрямками захисту діяльності підприємства, визначаються специфікою його діяльності та загрозами внутрішнього та зовнішнього середовищ [3, 23].